

A.D. Dirkzwager

Van: A.D. Dirkzwager [djatirot@dds.nl]
 Verzonden: Saturday, August 27, 2005 10:46 AM
 Aan: Andrea van der Kooij (dre.vanderkooij@planet.nl)
 Onderwerp: mijn jaardag en de ouderdom
 Bijlagen: DSC00017.jpg; AIOtmp.jpg

Lieve Dré,
 Zonder je goede wensen voor een gelukkig nieuwjaar op mijn jaardag, zou het geen goed begin geweest zijn. Met jouw wens is geen enkel belang voor je zelf gediend. Echte vriendschap is belangeloos. Belangeloos is iets als je het geluk van de ander boven je eigen geluk stelt. Waar belangen in het spel zijn, is de vriendschap op eigen baat gericht en dan is het nog maar de vraag of je van echt vriendschap kan spreken. Tot zover de schriftlezing voor van vandaag. Nu over mijn jaardag zelf.

Verschillende scenario's zijn bediscussieerd voor de viering van mijn nakende 65ste jaardag. Ten eerste, geen ruchtbaarheid aan geven en het als een gewone dag voorbij laten gaan. Ten tweede, Vera opperde een lang weekend vanaf de dag van mijn jaardag naar een plek aan zee te gaan. Ten derde, naar mijn broer en schoonzusje in Vinkenveen te gaan en daar alleen voor de familie een barbecue te houden. Je constateert mijn vluchtgedrag.

Daags voor mijn jaardag werd er door deze en gene geïnformeerd of ik nog wat ging doen met mijn jaardag. De druk nam toe. Zelfs mijn oudste broer was bereid om 180km van zijn huis naar Amsterdam te rijden. Vera wilde niet in ons appartement ontvangen, ze had genoeg geredderd de laatste tijd. Toen kwam het idee op om voor 65 genodigden in café/restaurant Hooghoudt een borrel met hap te organiseren. Het getal 65 hield ook rekening met de capaciteit van het café als het 'cats and dogs' zou regenen op de 18de augustus. De verdeling was 24% familie; 29% kennissen uit de Utrechtse tijd; idem dito Amsterdam 27%; Rotterdam 11%; Lagos 6%; Londen 3%. Als er een afzegging kwam, vulde ik die aan tot 65.. 'The first blush of youth' heb ik reeds decennia achter mij gelaten. Ik kan mij ook niet beschouwen van middelbare leeftijd te zijn. Het zijn geen scherp begrensde periodes in iemands leven in tegenstelling tot de 65 jaar grens. Dan ben je toegetreden tot de 'oude van dagen' categorie van de bevolking. In Nederland heb je, bij het bereiken van de 65 jarige leeftijd, recht op een AOW (Algemene Ouderdom Wet) uitkering van de Staat der Nederlanden. De voorraad tijd slinkt met het ouder worden. Om dit deprimerend feit te verdoezelen, vieren we feest en worden we gefeliciteerd op een jaardag in gezelschap van familie en vrienden. 'Rites' of passage (of te wel doorgangsrituelen in het Nederlands) zijn het. Ik heb de illusie dat met het ouder worden de tijd in een rapper tempo aan mij voorbij trekt, dan, zeg, een dertigtal jaren geleden. Het is paradoxaal dat ik de tijd tegenwoordig beleef als wild stromende bergrivier, terwijl vroeger het mij een traag stromende rivier door eindeloos laagland toescheen, in plaats van andersom. Beidt uw tijd! Zomaar een overdenking van een oude, 65 jarige, man.

In de attachment een foto van grootmoeder Vera met haar kleindochter Tessa. Vroeg ik Floris naar wie ze vernoemd is? Hij antwoordde: 'Als je de naam achterstevoren leest, dan krijg je "Asset" en dat is ze voor ons.' Het feit dat we omkranst zijn met het 'epitheton ornans' van het grootmoederschap, wijst ons er op dat we niet meer 'piep' zijn. Dré, nogmaals veel dank dat je nog aan een oude man dacht en doe ook veel groeten aan de dochters en Wim AadjeDD

A'dam 14/8
2005

Een overpeinzing

Volgens het CBS is
de gemiddelde leeftijd
van de Nederlandse
man 79 jaar.

Nu ik over enkele
dagen mijn 65ste

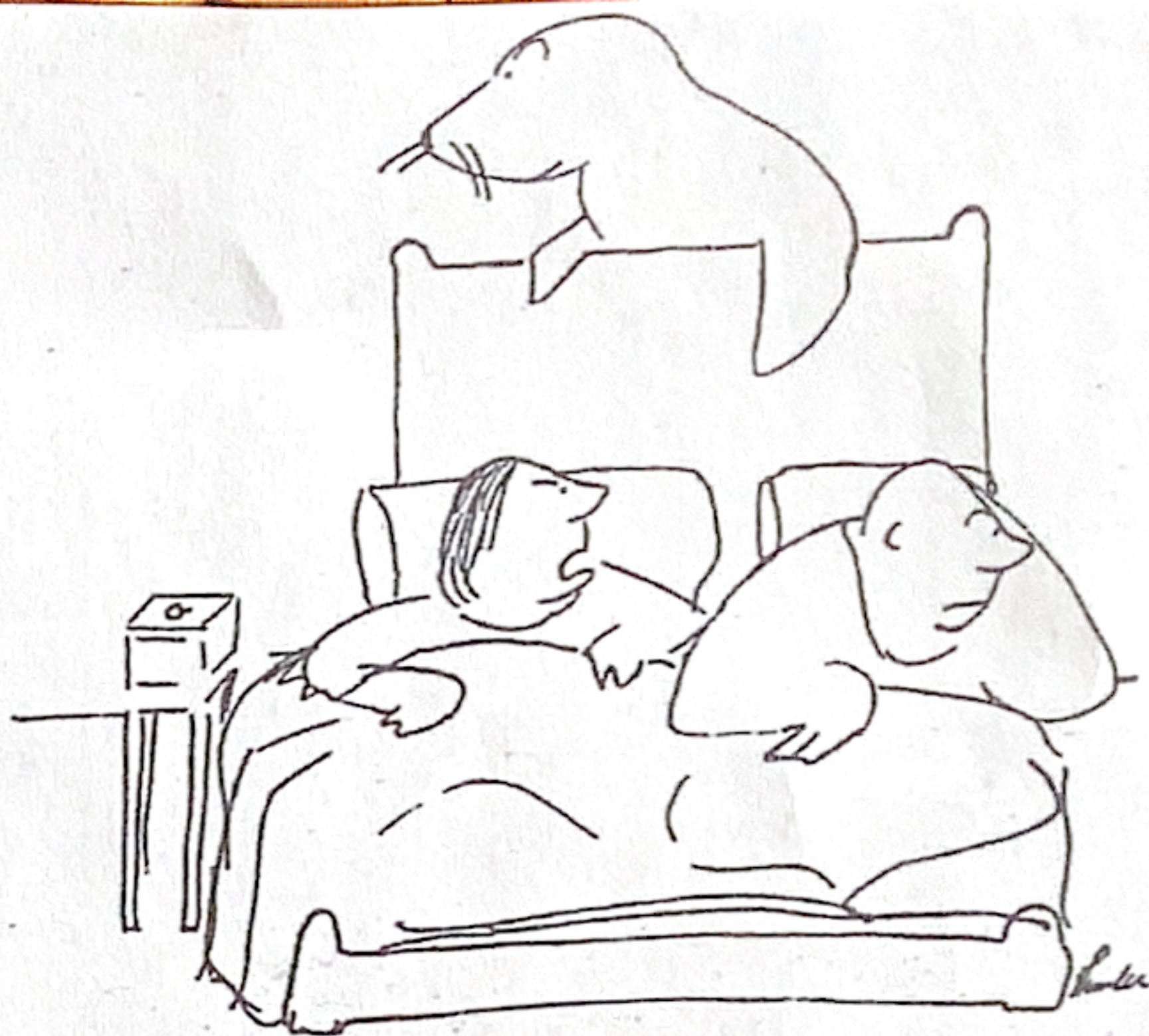
verjaardag rond de zon voltooid heb, bedenk ik mij
dat ik $(\frac{65}{79} \times 100\%)$ 82% van mijn levensverwachting
opgebruikt heb en ergo nog maar 18% te
goed heb.

Tot nu toe heb ik een zeer aan de aarde gebonden
leven geleid en wellicht moet ik me in de
laatste fase van het leven gaan toelleggen op de
metafysica en met name op het Godsbesef.

„Ik vertrouw u toe in de handen van God“

sprak de Dominicaan aan het graf van Hans Meyer,
terwijl zijn kist door 1½ meter grond werd
bedekt en God in de Hemel is! Zulk een strij-
digheid van woord en daad ondermijnt bij
mij de bestaanszekerheid van een God.

Heb ik nog een vraag. Kan de almachtige God
de gedaante van een zeekous aannemen? En
niet wel in je slaapkamer?

"All right, have it your way—you heard a seal bark!"